

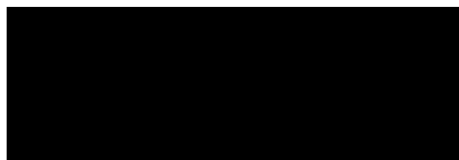
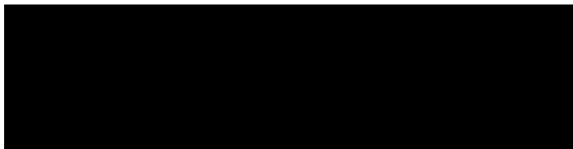
Tisztelt Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
MUNKÁJOGI ÜGYTÁJ	
FŐVÁROSI TITKOSKAM	
KEZELŐIRODA	
Postán / Gyűjtődobozba / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2015 - 02 - 10
PÉLDÁNY:	IV:
MELLÉKLET:	KÖZTUK:
FOLYÁSTROMSZÁM:	
UTÓIRATON:	

indítványozónak

Képv.:

Kézbesítővel!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/619-0/2015.
Érkezett:	2015 FEBR 23.
Példány:	1
Melléklet:	12+5 db
Kezelőiroda:	PL

alkotmányjogi panasz
indítványa

a Kúria Mfv.I.10.305/2014/9.sz. ítélete ellen

T.
Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] s) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.305/2014/9. számú ítéletének (a továbbiakban: Ítélet) Alaptörvény-ellenességét megállapítani és az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján az Ítéletet megsemmisíteni szíveskedjék.

1. Az Ítélet által megsértett alaptörvényi rendelkezések

Álláspontunk szerint az Ítélet – amelyet Indítványozó a 2014. december 10. napján megtartott tárgyaláson személyesen vett kézhez – sérti az Alaptörvényt

- Q) cikk (2) bekezdését, miszerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját,
- XXVIII. cikk (1) bekezdését, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el,
- XXVIII. cikk (7) bekezdését, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

2. A Tényállás rövid összefoglalása

2.1. Indítványozó kormánytisztviselői jogviszonyának megszüntetése

Indítványozó 2001. február 20. napjától kezdve állt határozatlan idejű köztisztviselői, 2010. július 6-tól pedig kormánytisztviselői jogviszonyban a Nemzeti Adó-és Vámhivatalnál (a továbbiakban: NAV).

A NAV 2011. április 28. napján a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (Ktjv.) 8. § (1) bekezdése alapján – indokolás nélkül felmentéssel megszüntette az Indítványozó közszolgálati jogviszonyát.

A felmentés időpontjában közismert és köztudomású tény volt, hogy a t. Alkotmánybíróság 2011. február 15. napján kelt 8/2011. (II.18.) AB határozatával megállapította a Ktjv. 8. § (1) bekezdésének alkotmányellenességét és azt 2011. május 31-i hatállyal megsemmisítette.

2.2. Az Elsőfokú eljárás

Indítványozó 2011. május 27. napján keresetet terjesztett elő a NAV-val szemben, melyet az elsőfokú eljárás során pontosított. Indítványozó pontosított keresetében kérte, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: **Elsőfokú Bíróság**) állapítsa meg, hogy a NAV az Indítványozó kormánytisztviselői jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, figyelemmel arra, hogy a felmentés

- az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikk 1. pontjában foglalt hatékony bírói jogorvoslathoz való jog követelményébe ütközik;
- a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény 4. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott rendeltetészerű joggyakorlás követelményébe ütközik;
- az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. cikkébe (Emberi méltósághoz való jog), 15. cikké (1) bekezdésébe (Munkához való jog), 30. cikkébe (Indokolatlan elbocsátással szembeni védelemhez való jog), valamint 47. cikkébe (Hatékony jogorvoslat joga) ütközik.

Az Elsőfokú Bíróság 22.M.3656/2012/10. sz. ítéletében (a továbbiakban: **Elsőfokú Ítélet**) megállapította, hogy az Indítványozó felmentése jogellenes, mert

- egyrészt a rendeltetészerű joggyakorlás követelményébe ütközik [a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény, a továbbiakban Mt. 4. § (1)-(2) bek.],
- másrészt a NAV eljárása az uniós jogba ütközik (az Alapjogi Charta 30. cikké) valamint sérti az Európai Szociális Charta 24. cikkét is (Elsőfokú Ítélet 5. oldal 6. bekezdéstől);
- harmadrészt a NAV intézkedése az EJEE 6. cikk 1. pontjában foglalt hatékony bírói jogorvoslathoz való jog követelményébe is ütközik.

Mellékelten csatoljuk Indítványozó 2011. május 27. napján benyújtott keresetlevelét (2/A. sz. melléklet), 2013. január 7. napján benyújtott III. sz. előkészítő iratát (2/B. sz. melléklet) valamint az Elsőfokú Ítéletet (2/C. sz. melléklet).

2.3. A Másodfokú eljárás

Az Elsőfokú Ítélet ellen a NAV terjesztett elő fellebbezést a rendeltetésellenes joggyakorlás körében, arra hivatkozva, hogy intézkedése „tétéles jogi szabályt” nem sértett.

A NAV továbbá eltúlzottnak ítélte az Elsőfokú Bíróság által alkalmazott jogkövetkezményeket

az összszerűség tekintetében annyiban, hogy kizárólag az átalány kártérítés mértékének tekintetében kérte a törvényi minimum megállapítását az Elsőfokú Bíróság által megállapított maximális mértékhez képest.

Ezt meghaladóan sérelmezte a bizonyítékok mérlegelését és bizonyítási indítványának mellőzését.

A NAV az Elsőfokú Bíróság azon ítéleti megállapítását, miszerint a NAV intézkedése az uniós jogba (az Alapjogi Charta 30. cikkébe) és az Európai Szociális Charta 24. cikkébe ütközik, nem sérelmezte, nem vitatta sem fellebbezésében, sem a későbbiekben a másodfokú eljárás során.

Indítványozó fellebbezési ellenkérelmében és csatlakozó fellebbezésében kérte, hogy a Másodfokú Bíróság az Elsőfokú Ítélet helybenhagyása mellett annak indokolását szűk körben egészítse ki akként, hogy a NAV által közölt felmentés elsődlegesen azért jogellenes, mert az EJEE 6. cikk. 1. pontjában foglalt hatékony bírói jogorvoslathoz való jog követelményébe ütközik.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 51.Mf.640.982/2013/5. sz. közbenső ítéletével (3. sz. melléklet) (a továbbiakban: **Közbenső Ítélet**) az Elsőfokú Bírósági ítéletet közbenső ítéletnek tekintve annak jogellenességet megállapító ítéleti rendelkezését a tényállás kiegészítése mellett eltérő jogi indokok alapján helybenhagyta, ugyanakkor hatályon kívül helyezte az Elsőfokú Bíróságnak a nem rendeltetésszerű joggyakorlásra és a nemzetközi szerződésbe ütközésre alapított megállapításait.

2.4. A Felülvizsgálati eljárásban előterjesztett kérelmek

A Közbenső ítélet ellen a NAV terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a közbenső ítélet hatályon kívül helyezése mellett „a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát”, másodlagosan a Másodfokú Bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

A NAV felülvizsgálati kérelmében lefektetett érvelésének lényege is az volt, hogy mivel a felmentés a hatályos jogszabályoknak megfelelt, jogszerű volt, s egyben mivel a kormánytisztviselői felmentés "liberalizálása" jogalkotói szándékának is eleget tett, egyben rendeltetésszerű is volt.

A Közbenső ítélet ellen Indítványozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő és többek között hivatkozott arra, hogy a Közbenső ítélet azért is jogszabálysértő, mivel

- az Elsőfokú Ítélet azon rendelkezésének jogszerűségét, miszerint Indítványozó felmentése az uniós jogba (az Alapjogi Charta 30. cikkébe) és az Európai Szociális Chartába ütközik, anélkül tette vizsgálat tárgyává, hogy ezen ítéleti megállapítást a NAV fellebbezésében támadta, Indítványozó pedig vitatta volna. A Másodfokú Bíróság tehát túllépett a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátain, megsértve a Pp. 253. § (3) bekezdését,
- a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte, megsértve ezzel a Pp. 206. § (1) bekezdését,
- a Másodfokú Bíróság tévedett az EJEE alkalmazhatóságát illetően.

Indítványozó a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében

- elsődlegesen a Közbenső ítéletet hatályon kívül helyezését, a Felperes keresetének helyt adást és az Elsőfokú Ítélet hatályában fenntartása mellett indokolásának szűk körű kiegészítését,

- másodlagosan az Abtv. 32. § (2) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. f) pontja alapján a Ktjv. 8. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe (az EJEE 6. cikk 1. pontjába) ütközésének vizsgálatát, s az egyedi ügyben történő alkalmazási tilalom kimondásának kezdeményezését,
- harmadlagosan a Közbenső Ítélet hatályában fenntartását és a NAV felülvizsgálati kérelmének elutasítását kérte.

Mellékelten csatoljuk az Indítványozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmét (és felülvizsgálati ellenkérelmét) (4. sz. melléklet).

2.5. Az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntés

A Kúria az Ítélettel a Közbenső Ítéletet hatályon kívül helyezte és az Elsőfokú Ítéletet megváltoztatva az Indítványozó keresetét elutasította.

Az Ítélet indokolásának legfontosabb megállapításai a következők:

2.5.1. A csatlakozó felülvizsgálati kérelem terjedelme

Az Indítványozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmében eljárásjogi jogszabálysértésként jelölte meg, hogy a Másodfokú Bíróság anélkül tette vizsgálat tárgyává Elsőfokú Ítélet azon rendelkezésének jogszerűségét, miszerint Indítványozó felmentése az uniós jogba (az Alapjogi Charta 30. cikkébe) és az Európai Szociális Chartába ütközik.

Indítványozó ezen valójában a jogalap körébe tartozó, az ügy érdemére tartozó jogkérdést érint, ezért csak önállóan, felülvizsgálati kérelemmel lett volna érvényesíthető. Ezért az Indítványozó e körben a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében kifejtett álláspontja érdemben nem volt vizsgálható.

2.5.2. A rendeltetésellenesség kérdése

Mivel a NAV hatályos, mindenkire kötelező jogszabály alapján szüntette meg az Indítványozó jogviszonyát, aki a rendeltetésellenes joggyakorlást bizonyítani nem tudta, a NAV intézkedése nem tekinthető jogellenesnek.

Mellékelten csatoljuk az Ítéletet (5. sz. melléklet).

3. Jogi álláspontunk

Álláspontunk szerint az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait az Ítélet érdemben csorbítja az alábbiak szerint.

3.1. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének sérelme

Az Ítélet sérti az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, miszerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját, tekintettel arra, hogy a Kúria nem is tette vizsgálat tárgyává, hogy Indítványozó felmentése az EJEE 6. cikk 1. pontjában foglalt hatékony bírói jogorvoslathoz való jog követelményébe ütközik-e.

Az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdése alapján az államnak mind jogalkotói minőségében, mind jogalkalmazói minőségében – beleértve az állami szervként működő bírói szervezetet is –, kötelessége a nemzetközi jog, így az Egyezmény és a magyar jogszabályok összhangjának biztosítása.

A Kúria álláspontunk szerint elsődlegesen akkor járt volna el az Alaptörvény Q) cikk (2)

bekezdésének megfelelően, amennyiben az Egyezmény Emberi Jogok Európai Bírósága¹ (EJEB) által értelmezett 6. cikkét sértő magyar jogszabállyal (Kjtv. 8. §) szemben elsőbbséget ad az EJEE közvetlen alkalmazásának, vagyis az EJEE-t mint nemzetközi jogi kötelezettséget kihirdető törvényt, mint magasabb rendű jogszabályt alkalmazza a vele ellentétes Kjtv. 8. §-a helyett.

Másodlagosan a Kúria még akként tudta volna teljesíteni az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét, hogy a Kjtv. 8. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe (az EJEE 6. cikk 1. pontjába) ütközésének vizsgálatát és az egyedi ügyben történő alkalmazási tilalom kimondását kezdeményezi.

A fenti két „lehetőség” közül történő választás helyett a Kúria inkább egész egyszerűen nem is foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy az Indítványozó felmentése már csak azért jogellenes, mert az EJEE 6. cikk 1. pontjában foglalt hatékony bírói jogorvoslathoz való jog követelményébe ütközik, súlyosan sértve ezzel az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését.

3.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme

Azzal, hogy a Kúria nem alkalmazta az EJEE-t mint magasabb rendű jogszabály alkalmazása helyett a vele ellentétes Kjtv. 8. §-t alkalmazva kimondta, hogy mivel a NAV hatályos, mindenkire kötelező jogszabály alapján szüntette meg az Indítványozó jogviszonyát, ezért intézkedése nem tekinthető jogellenesnek, megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt hatékony bírói védelemhez főződő alapjogát.

A Kúria ugyanis egyrészt kizárólag az Indítványozó felmentésének rendeltetésellenességét vizsgálta; másrészt tévesen azt állapította meg, hogy az Indítványozó részéről e körben határozott tényállítás nem történt.

Rögzítjük, hogy Indítványozó a Kúria megállapításával szemben több alkalommal tett határozott tényelődást e körben (összefoglalóan lásd. csatlakozó felülvizsgálati kérelem 5. oldal).

A Kúria fenti eljárása tehát ahhoz vezetett, hogy az Indítványozó – aki megkísérelte magyar bírói fórum előtt érvényesíteni jogát – rosszabb helyzetben van, mint azok a Kjtv. 8. §-a alapján indoklás nélkül felmentett kormánytisztviselők, akik – a magyar bírói fórumok védelmének hatékonyságában eleve nem bízva – közvetlenül az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordultak jogvédelemért.

3.3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme

Az Ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogot az alábbiak szerint.

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 273. § (6) bekezdése alapján a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem előterjesztésére a 244. § és a 257. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. Csatlakozó felülvizsgálati kérelmet a fél csak akkor terjeszthet elő, ha maga is jogosult lett volna felülvizsgálatot kérni.

A Pp. 244. § (1) bekezdése alapján a fellebbező fél ellenfelét a fellebbezési tárgyalásra szóló idézésben arra is figyelmeztetni kell, hogy a fellebbezésre vonatkozóan ellenkérelmet terjeszthet elő, ha pedig a fellebbezéssel megtámadott ítélet megváltoztatását is kívánja – annyiban, amennyiben az ítélet ellen fellebbezésnek helye van –, csatlakozó fellebbezést nyújthat be. Ha a fellebbezés a per főtárgyát nem érinti, a per főtárgyára vonatkozóan

¹ lásd. *K.M.C. kontra Magyarország* [(1954/11), 2012. július 10.], illetve *N.K.M. kontra Magyarország* [(73743/11), 2013. november 26.] ügyekben hozott ítéletek

csatlakozó fellebbezésnek nincs helye.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből álláspontunk szerint az következik, hogy csatlakozó felülvizsgálati kérelem – mint jogintézmény – lényege az, hogy „helyzetbe hozza” a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél ellenfelét, aki bár – ellenfele felülvizsgálati kérelmének hiányában – belenyugodott volna a jogerős ítéletbe, ha már egyébként is folyamatban van a felülvizsgálati eljárás, kerüljön olyan helyzetbe, hogy maga is előadhassa az ítélet megváltoztatására irányuló kérelmét.

Álláspontunk szerint a Kúria azon megállapítása, miszerint amennyiben a csatlakozó felülvizsgálati kérelem az ügy érdemére tartozó jogkérdést érint, azt csak önállóan, felülvizsgálati kérelemmel lehetett volna érvényesíteni, teljességgel ellentmond a csatlakozó felülvizsgálati kérelem jogpolitikai indokának és sérti az Indítványozó jogorvoslati jogát.

3.4. Összegzés

A fentieket összefoglalva az Ítélet Alaptörvény-ellenes, mivel sérti

- **az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdését, miszerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját;**
- **az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt hatékony bírói védelemhez fűződő alapjogot valamit**
- **az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogot.**

4. Egyebek

Az Abtv. 27. § b) pontja alapján akként nyilatkozunk, hogy Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

Nyilatkozunk továbbá, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt és perújítást nem kezdeményeztünk.

Az Abtv. 68. §-a alapján Indítványozó kijelenti, hogy jelen indítványa nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá, mellékelten csatoljuk Indítványozó nyilatkozatát (6. sz. *melléklet*).

Budapest, 2015. február 3.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- 1. sz. melléklet – ügyvédi meghatalmazás
- 2/A. sz. melléklet – Indítványozó keresetlevele
- 2/B. sz. melléklet – Indítványozó III. sz. előkészítő irata
- 2/C. sz. melléklet – Elsőfokú Ítélet
- 3. sz. melléklet – Közbenső Ítélet
- 4. sz. melléklet – Indítványozó csatlakozó felülvizsgálati kérelme
- 5. sz. melléklet – a Kúria Ítélete
- 6. sz. melléklet – Indítványozó nyilatkozata